כי גרסי' ולא היא דתם תיהוי מיקה מסחיטה ושוף מבהמה. כדרו"ך. ועוד קשה היכי דייק דדבר הלמד בק"ו חוזר ומלמד בבנין אב אימת שוף אחיה בבנין אב מסחיטה בהמה ודבר הלמד בבנין אב חוזר ומלמד בבנין אב (ה) כדמסקת בשמעתא וגרסה לישנא דמתני' קדייק דפשיטא דעיקר טעמו של ר"מ מהיקשא דזאת (ו) התורה כדלקמן ופשיטא ליה דבמה מלינו משוף שוף אין דלו מבהמה נמה לי לאיתויי בק"ו: **פשוט** מהא מדלא). תימה דתרתי הפשוט דכיון דמלמד בבנין אב תכיהו אם כן מלמד בק"ו (ז) ומה היקש שאינו מלמד בהיקש (ח) *לו מדרכינא מלמד בק"ו מדתנא דבי רבי ישמעאל בנין אב המלמד בבנין אב תכיהו אינו דין שילמד בק"ו וכה"ג עביד ק"ו לעיל (ט): **מפני** מה אמרו לן בדם כשר.

תימה היכי דייק מהכא דבנין אב חוזר ומלמד בבנין אב דילמא לן הדם לאחר שקיעת החמה אין מלן לאימורין דלא פסולי בשקיעת החמה אלא בעמוד השחר והדר אין לן לאימורין הנפסלים בעמוד השחר דאם עלו לא ירדו מלן בשר ויש לומר דפשיטא ליה דתא"ג דאין באימורים שלא (י) הכשירו מהכשירו דבשר דם המתיר עדיף ולא אין אין דם שלא בהכשירו מהכשירו תדע מדלא אין אין מעיקרא לן דם מלן בשר": **אשר** פתח אהל מועד. יסוד שבנגד הפתח והוא מערבו של מזבח (יא) *שיהו כנגד פתח ההיכל כך פי' בקונטרס ולא גרסינן שבכתוב בספרים ההוא דפנא בריש המזבח דמשמע מעשה שאין מעבירין על המלות ולא מן הפסוק פתח אהל מועד והלא גבי חטאת אין דאמרי שיר הדם על יסוד מערבי לקמן (דף נג.) ואמר שמעתא ילמוד פסוק מן המפורש מחטאת פנימי מעמע דמפרש בהדיא ועוד דאין דאמרי על יסוד דרומי וקאמר ילמוד ילידתו מן הבכסה (יב) בסמוך לו ליניאתו מן ההיכל בסמוך לו מהיכן פשוט לו זה יותר מזה והלא בתרוייהו שייך טעמא דאין מעבירין על המלות ועוד אמרינן לקמן (דף מה:) (יג) "על מזבח אשר פתח אהל מועד" שכנגד פתח ההיכל ולקמן בבריתא (דף נב.) נפקא לן מן **פר יום הכפורים** מריבויא דלפר" שעטון מתן דם ליסוד (יג) לפר כהן משיח. **ובשעיר** כתיב (ויקרא מז) "ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר": **אל יסוד מזבח פנימי** חמש פרשיות הן בחטאת: (יד) של פר כל) משיח ושל העלם שהן פנימיות ושל שעיר נשיא ושל כבשת יחיד בשעירת יחיד שהן חיצוניות. בשאיר הפנימיות ובשעיר נשיא כתיב בשפיכת שיריהן אל יסוד מזבח העולה. בשאיר החיצוניות כתיב "אל יסוד הי" מזבח" שתמא וקרבים תנא תלתא "אל" מזבח העולה למה פירש הכתוב וה"ג לה בת"ל אל יסוד מזבח העולה של פר כהן משיח ולא יסוד מזבח הפנימי, אל יסוד מזבח העולה של פר העדה שלחן ת"ל אל יסוד לפנימי עצמו. כשהוא אומר "אל יסוד מזבח העולה" שיריו מזבח החיצון יקבל. דבר אחר וכי יש לו יסוד לפנימי עצמו אם כן מה תלמוד לומר "אל יסוד מזבח העולה" הכתוב (בעיגון) תלתא, למינרס, והכי גרסי' ופירוש: אל יסוד מזבח העולה אחת אל יסוד מזבח פנימי אלא אחת